

Arrest

nr. 202 208 van 10 april 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 5 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat M. WARLOP en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Soedanees staatsburger van Arabische origine geboren te Khartoum, waar u tot uw vertrek uit het land heeft verbleven. U bent ongehuwd. U maakte uw middelbaar onderwijs af en studeerde twee jaar computerwetenschappen aan de Open Universiteit van Khartoum. U werkte daarnaast als elektricien. In 2010 en 2011 werkte u eveneens als verpleger. Sinds december 2012 bent u lid van een Facebookgroep van jongeren die hun mening ventileren over het heersende regime in Soedan.

Sinds maart of april 2013 nam u deel aan protesten om de slechte economische situatie van het land aan te klagen.

Op 25 september 2013 ging u opnieuw manifesteren tegen de gestegen brandstofprijzen en de slechte economische situatie in het land. Ook op 26 september 2013 ging u protesteren. U werd toen echter gearresteerd omwille van deze protesten. U werd bij uw arrestatie in uw been geschoten. U werd na een week opnieuw in vrijheid gesteld op voorwaarde dat u zich zou komen aanmelden. Gedurende twee weken diende u zich dagelijks aan te melden, daarna slechts wekelijks meer. U verklaart telkens bij incidenten opgeroepen te zijn geweest voor ondervraging, u werd ervan beschuldigd mensen aan te zetten tot protesten. U had eveneens de indruk gevolgd te worden door de geheime dienst. In april 2016 werd u opnieuw gearresteerd toen u deelnam aan een protestactie tegen de gestegen brandstofprijzen. U kwam dezelfde dag nog vrij nadat u voor uw vrijlating had betaald. U had er genoeg van steeds opgevolgd te worden en besloot het land te verlaten. In juni 2016 ging u naar verwanten in Omdurman om van daar per auto naar Egypte te vertrekken. U ging van Egypte per schip naar Italië en kwam vervolgens via Frankrijk met de wagen en de trein naar België, waar u op 08 augustus 2016 asiel aanvraagde.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een origineel attest neer dat u een opleiding volgde aan de Open University of Sudan; uw origineel certificaat van het secundair onderwijs en een medisch attest dat u een operatie onderging aan uw knie.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor de Soedanese veiligheidsdiensten. Uit uw verklaringen blijkt echter dat er geen geloof gehecht kan worden aan de vervolging die u beweert te hebben ondergaan ten gevolge van u deelname aan protesten in Khartoum.

U slaagt er niet in aannemelijk te maken gearresteerd te zijn geweest gedurende uw deelname aan enige protesten. U legt namelijk dermate inconsequente en vage verklaringen af omtrent deze arrestaties dat hier geen enkel geloof aan kan worden gehecht.

Vooreerst dient hierbij gewezen te worden op verschillende tegenstrijdigheden met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken. U slaagt er niet in eenduidige verklaringen af te leggen omtrent de **duur van uw eerste detentie**. Waar u voor het Commissariaat-generaal in eerste instantie verklaart dat u in september 2013 gedurende één week werd vastgehouden (gehoorverslag CGVS p.23), wat u eveneens verklaarde bij uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (vragenlijst CGVS vraag 3.1), verklaart u verder in het gehoor dat u twee weken werd vastgehouden (gehoorverslag CGVS p.29). Wanneer u op deze inconsequente verklaringen wordt gewezen kan u enkel aangeven dat het om een vergissing gaat en u slechts één week werd vastgehouden (gehoorverslag CGVS p.30). Echter, indien u slechts één keer voor een langere periode zou zijn vastgehouden valt het te verwachten dat de duur van deze detentie u duidelijk voor de geest staat. **Ook met betrekking tot uw aanmeldingsplicht bent u niet eenduidig.** U verklaart na uw eerste arrestatie zich twee weken lang dagelijks te hebben moeten aanmelden, daarna diende u zich slechts wekelijks meer aan te melden (gehoorverslag CGVS p.23). Dit is eveneens in strijd met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken waar u aangaf zich tot april 2016 steeds dagelijks te hebben moeten melden (vragenlijst CGVS vraag 3.1). Ook op dit vlak is het niet aannemelijk dat men zich zou vergissen in het feit of men zich merendeels dagelijks dan wel wekelijks diende te melden, zeker gezien de impact die een dergelijke verplichting zou hebben gehad op uw dagelijkse leven. **Bovendien geeft u niet duidelijk aan waar u zich diende aan te melden.** U verklaart het adres niet te kennen omdat in Soedan geen adressen gebruikt worden, maar u geeft daarbij evenmin een situering van de plaats waar dit bureau zich zou bevinden (gehoorverslag CGVS p.31). **Over uw vrijlating na uw tweede detentie legt u eveneens afwijkende verklaringen af.** U verklaart buiten uw ondervraging en degene die u hielp te vertrekken gedurende uw tweede detentie niemand te hebben gesproken (gehoorverslag CGVS p.36). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter een familielid te hebben gesproken en dat deze bovendien een belangrijke rol speelde bij uw vrijlating. Dit familielid, waarvan u enkel de voornaam kent, zou u hebben ingelicht dat een andere persoon die met u werd opgepakt verdwenen is en u hierbij geadviseerd hebben dringend te trachten vrij te komen als u niet hetzelfde lot wou ondergaan (vragenlijst CGVS vraag 3.1).

Zijn rol bij uw beslissing om een agent om te kopen valt derhalve niet te onderschatten waardoor het uw geloofwaardigheid verder schaadt dat u dit niet spontaan zou vermelden en zelfs zou ontkennen nog iemand anders gesproken te hebben bij uw tweede detentie. Deze verschillende tegenstrijdigheden omtrent uw detenties ondermijnen de geloofwaardigheid van deze detenties.

Daarnaast legt u uiterst vage verklaringen af omtrent de omstandigheden waarin u zou zijn gearresteerd, wat de geloofwaardigheid van deze detenties nog verder ondermijnt. U wordt tot viermaal toe aangemaand het verloop van de dag van uw eerste arrestatie uitgebreid en gedetailleerd te beschrijven. U komt hierbij niet verder dan in vage bewoordingen uw arrestatie te schetsen. Wanneer u de vraag een eerste keer wordt gesteld geeft u enkel aan dat u werd meegenomen nadat u werd gearresteerd. Wanneer u om een meer gedetailleerde beschrijving wordt gevraagd geeft u enkel de datum van uw arrestatie op. Het is pas wanneer de vraag nog tweemaal wordt herhaald dat u vaagweg omschrijft dat de politie aanviel, van ver schoot en iedereen wegrende, hiermee nog steeds geen doorleefde beschrijving gevend van de gebeurtenissen die aan de grond liggen van uw asielaanvraag (gehoorverslag CGVS p.28-29). **Dat u er niet in slaagt deze ingrijpende gebeurtenis beter te beschrijven schaadt de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen feiten.** U verklaart bovendien gewond geraakt te zijn gedurende uw eerste arrestatie, het getuigt van een weinig doorleefde beschrijving dat u dit niet spontaan in de beschrijving van de gebeurtenissen zou opnemen. U verklaart daarbij dat het medisch attest dat u voorlegt bewijst dat u verwond was, het gebroken bot waaraan u geopereerd werd zou volgens uw verklaringen veroorzaakt zijn door de kogelinslag bij uw arrestatie (gehoorverslag CGVS p.24). In uw medisch attest is echter nergens sprake van enige overblijfsel van een schotwonde. **U slaagt er daarbij niet in aan te geven waar u zich precies bevond toen u een eerste keer zou zijn gearresteerd.** U verklaart dat u in het centrum van Khartoum was, wanneer u om verdere verduidelijking werd gevraagd kunt u enkel herhalen dat u in het centrum was, in de straatjes, zonder een meer precieze locatie te kunnen opgeven (gehoorverslag CGVS p.28). **Evenmin bent u eenduidig wie nog bij u was op het moment van de arrestatie.** U verklaart in eerste instantie samen met vrienden te zijn gearresteerd. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd met wie van uw vrienden u werd gearresteerd verklaart u dit niet zo gezegd te hebben (gehoorverslag CGVS p.28). Later verklaart u dan weer wel dat anderen bij u waren op het moment dat u werd opgepakt (gehoorverslag CGVS p.29). **Tot slot bent u niet eenduidig over het verloop na uw vrijlating.** U verklaart enerzijds in juni 2016 Khartoum te hebben verlaten (gehoorverslag CGVS p.22), anderzijds geeft u aan in april 2016 te zijn gearresteerd, daarna onmiddellijk naar Omdurman te zijn vertrokken en na een week het land te hebben verlaten (gehoorverslag CGVS p.35-36). Dit maakt dat er een tijdsverschil is van meer dan een maand tussen uw twee versies omtrent het tijdstip waarop u Khartoum heeft verlaten, wat opnieuw bijdraagt tot de onduidelijkheid omtrent de gebeurtenissen voor uw vertrek uit het land. **Zodoende legt u zodanig vage verklaringen af omtrent uw arrestaties dat hier moeilijk nog enig geloof kan worden gehecht.**

Voorts bent u evenmin goed geïnformeerd over de achtergrond van de manifestaties waaraan u verklaart te hebben deelgenomen. U bent niet op de hoogte van de aanleiding voor de protesten die plaatsvonden in april 2016. U schetst dit eveneens binnen de onvrede die er heerste over de beslissing van de overheid om de brandstofsubsidies af te schaffen. U heeft het in uw gesprek met uw vriend die u overhaalde opnieuw deel te nemen aan de manifestaties niet over enige andere maatregelen die door de overheid zouden zijn genomen en verklaart niet te vermoeden dat er nog andere redenen waren voor deze manifestatie (gehoorverslag CGVS p.32-34). Uit objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter nergens dat dit de aanleiding vormde voor de protesten die in april 2016 plaatsvonden. Uit de toegevoegde informatie blijkt dat het voornamelijk studentenprotesten betrof naar aanleiding van de dood van een student en het sluiten en verplaatsen van verschillende faculteiten. **Dat u zou deelnemen aan deze protesten zonder op de hoogte te zijn van de concrete aanleiding van de protesten is, gezien het risico dat u daarbij liep ten gevolge van uw eerdere arrestatie, niet aannemelijk.**

Uit het bovenstaande blijkt dan ook dat u niet aannemelijk kon maken omwille van uw deelname aan enige manifestaties gearresteerd te zijn geweest.

Indien u al gearresteerd zou zijn, wat niet geloofwaardig wordt geacht, kan u nog niet overtuigen over een dergelijk activistisch profiel te beschikken waardoor u negatief onder de aandacht van de Soedanese veiligheidsdiensten zou staan en u verdere vervolging zou dienen te vrezen bij een terugkeer naar Soedan.

Er kan u allerm minst een activistisch profiel worden aangemeten. U verklaart voor uw deelname aan de manifestaties in september 2013 **geen politiek getinte activiteiten** te hebben ontwikkeld (gehoorverslag CGVS p.10 en p.24-25).

Ook in België ontwikkelde u geen politieke activiteiten (gehoorverslag CGVS p.7). **U verklaart weliswaar lid te zijn van een Facebookgroep die de situatie in het land aanvocht maar dit kan bezwaarlijk beschouwd worden als actief politiek activisme.** U verklaart bij deze Facebookgroep terecht te zijn gekomen via een oude schoolvriend maar weet niet of hij of de Facebookgroep gelinkt zou zijn aan een bepaalde politieke beweging of partij (gehoorverslag CGVS p.7). Wanneer u wordt gevraagd naar uw concrete activiteiten voor deze groep slaagt u er verder niet in ook maar één concreet voorbeeld te geven van een eigen bijdrage. U stelt dat er gesproken werd over de dag van ongehoorzaamheid op 19 december 2016, maar wanneer wordt gevraagd naar uw eigen bijdrage in de discussie kan u alleen aangeven dat u dat steunde en dat u dit via deze groep heeft vernomen, nergens wijzend op enige persoonlijke bijdrage aan de activiteiten van deze groep (gehoorverslag CGVS p.9). Wanneer u wordt gevraagd dit op het account te tonen stelt u zelfs expliciet zelf niets gepost te hebben (gehoorverslag CGVS p.10). **Dit kan dan ook niet beschouwd worden als enige politieke activiteiten die mogelijks tot vervolging zouden kunnen leiden in uw land van herkomst.** Verder blijkt u zelfs niet consequent aan manifestaties deel te nemen wanneer deze plaatsvinden in Khartoum. U verklaart dat er nog andere manifestaties waren maar daar niets over te weten en daar ook niet aan te hebben deelgenomen (gehoorverslag CGVS p.34). **Er kan derhalve allerm minst worden besloten dat u over een sterk politiek profiel beschikt of dat u dit zou worden aangemeten door de Soedanese autoriteiten.**

Uit bovenstaande blijkt dan ook dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen vervolging te hebben gekend omwille van uw deelname aan enige manifestatie of dat u in de toekomst om die reden vervolging zou dienen te vrez en.

Waar u daarnaast verklaart vervolging te vrez en omwille van uw betrokkenheid als verpleger in de strijd tegen vrouwenbesnijdenis, wordt ook dit niet aannemelijk bevonden.

Vooreerst is uw betrokkenheid als verpleger in de strijd tegen besnijdenis weinig geloofwaardig. U verklaart actief te zijn geweest als een normale verpleger, u was de assistent van de dokter en hielp onder andere bij het verzorgen van wonden en het geven van injecties (gehoorverslag CGVS p.20-21). U genoot hier echter geen enkele opleiding toe (gehoorverslag CGVS p.21) en kunt niet verduidelijken hoe u deze job bekwam zonder hierin geschoold te zijn, u verklaart enkel dat u 'via via' aan dit werk geraakte. Wanneer u tot twee keer toe wordt gevraagd hoe u concreet dit werk bekwam kan u geen verdere uitleg verschaffen (gehoorverslag CGVS p.21-22). Daarbij vermeldt u in uw taakbeschrijving als verpleger geen activiteiten rond besnijdenis (gehoorverslag CGVS p.20-21 en p.37). U bent evenmin op de hoogte van de campagnes die in Soedan tegen besnijdenis worden gevoerd. Wanneer u de naam van de meest wijdverspreide campagne in het land en de naam van een activiste tegen besnijdenis wordt genoemd blijkt u dit niet op deze manier te kennen (gehoorverslag CGVS p.38). Er zijn bijgevolg de nodige twijfels bij uw betrokkenheid bij enig activisme tegen vrouwelijke genitale verminking in Soedan.

Daarnaast slaagde u er niet in te overtuigen omwille van deze activiteiten enige problemen te hebben gekend of in de toekomst te moeten vrez en indien deze activiteiten al geloofwaardig zouden zijn, quod non. U verklaart slechts actief te zijn geweest als verpleger in 2010 en 2011 (gehoorverslag CGVS p.20) en u verliet pas het land in 2016. U verklaart samen te hebben gewerkt met dokters die werden gearresteerd maar haalt nergens in uw gehoor in de vijf jaar na uw werk als verpleger enige concrete persoonlijke problemen aan om die reden. Wanneer u wordt gevraagd waarom de arrestatie van deze dokter enige weerslag zou hebben op u geeft u enkel aan dat u toch aan het werk was met hem, zonder concrete gevolgen in uw hoofd te halen (gehoorverslag CGVS p.37). U verklaart daarenboven dat bij uw vermeende arrestatie enkel werd gevraagd naar uw lidmaatschap van politieke partijen en u verweten werd een communist te zijn, nergens wordt de link gelegd met uw rol in de strijd tegen besnijdenis (gehoorverslag CGVS p.30-31). Evenmin haalt u dit zelf spontaan aan wanneer u de kans krijgt vrijuit uw redenen van vervolging op te sommen. Wanneer u wordt gevraagd of er nog andere redenen zijn waardoor u vervolging zou kunnen vrez en bij een terugkeer naar uw land wijst u enkel op uw rol gedurende de manifestaties van september 2013 en april 2016 (gehoorverslag CGVS p.23). Zodoende kon u niet aannemelijk maken dat u omwille van uw rol in de strijd tegen vrouwenbesnijdenis enige vervolging zou kennen in uw land van herkomst.

De documenten die u neerlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. De neergelegde **schoolattesten** hebben enkel betrekking op uw opleiding in de computerwetenschappen, u legt geen documenten neer die wijzen op enige vorming als verpleegkundige. Het loutere feit dat u enige scholing genoot vormt geen aanwijzing voor de vervolging die u aanhaalt in uw land van herkomst. Zoals eerder aangehaald toont het door u neergelegde **medische attest** enkel aan dat u een operatie onderging aan uw knie, zonder dat hieruit enige aanwijzingen kunnen worden afgeleid voor de problemen die u zou gekend hebben in uw land van herkomst.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 5 december 2017 een schending aan van “Artikel 1A §2 van het Internationale Verdrag van Genève”, “Artikelen 48/3 §2, §4, §5, 48/5S2. §3. 48/6 et 48/7. 62 van de Vreemdelingenwet”, “Artikelen 2 en 3 van de Wet dd 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”, “artikel 26 van het KB tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS”, “het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid”.

Waar verweerder geen geloof hecht aan de door verzoeker beweerde vervolging, maakt verzoeker volgende opmerkingen:

“P. 1 §7: Meneer ontkent te hebben gezegd dat hij twee weken door de politie is vastgehouden, of zegt zich in ieder geval snel hersteld te hebben..

P. 2, §1: De aanmeldingsplicht was dagelijks, van de eerste arrestatie tot het moment van vluchten, en niet wekelijks; Meneer herinnert zich niet dit laatste te hebben aangegeven. Daarnaast verklaart hij dat hij zich moest aanmelden bij het General Security gebouw in centraal Khartoum. Dat hij het precieze adres niet weet, heeft te maken met het feit dat men volgens hem in Soedan nauwelijks gebruik maakt van straatnamen en dergelijke. Overigens zegt Meneer wel degelijk in beide interviews te hebben gesproken over het familielid dat hem bij zijn tweede arrestatie hielp bij het omkopen van de agent.

2, §2: Wat betreft de gebrekkige beschrijvingen die Meneer heeft gegeven over de eerste manifestatie waarbij hij werd gearresteerd, benadrukt hij dat deze manifestatie uitermate chaotisch verliep, en hij dus vooral vanaf het moment dat de protestanten beschoten werden weinig gedetailleerde beschrijvingen weet te geven. Daar komt nog bij dat kennis van straatnamen in Soedan niet vanzelfsprekend is, en Meneer dus de precieze locaties van de gebeurtenissen niet weet. Als laatste zegt Meneer niet een week in Omdurman te zijn verbleven, maar eerder enkele weken, van april 2016 tot aan zijn vlucht in juni 2016

P. 2 S3: Meneer ontkent niet dat andere protestanten wellicht om andere redenen protesteerden, daarover kan hij echter geen uitspraken doen. Hijzelf deed mee aan de manifestaties uit onvrede met de overheid en haar beleid (waaronder het verhogen van brandstofprijzen). De directe aanleiding voor de protestactie in april 2016 mag dan de dood van een student en het sluiten van verscheidene faculteiten zijn geweest; dat neemt echter niet weg dat Meneer zelf om andere redenen kan hebben meegedaan.

3 §2: Het CGVS betwijfelt dat Meneer een activistisch profiel kan worden aangemeten. Echter verklaart Meneer dat het gewelddadig optreden van de veiligheidsdienst niet enkel is voorbehouden aan vooraanstaande activisten, maar dat eenieder die aan protestacties meedoet een mogelijk doelwit is.

Daarnaast zegt hij op Facebook actief te zijn geweest, en, in tegenstelling tot de vermeldingen van het CGVS, wel degelijk meerdere malen gepost te hebben in de activistische facebookgroep waarvan hij deel uitmaakte.

P.3 §5-6: Wat betreft zijn werk als verpleger, zegt Meneer hier niet grondig naar te zijn gevraagd. Deze baan zegt hij door een neef aan zijn moeders kant van de familie, H.A., te hebben gevonden. Hij verklaart dat voor assisterende functies in de medische sector in Soedan geen medische kwalificaties vereist zijn. Wat betreft het activistische karakter van zijn werk, zegt hij samen met de dokter die hij assisteerde naar verschillende plaatsen in Soedan te zijn afgereisd, en daar op individuele basis voorlichting te hebben gegeven over verscheidene kwesties, waaronder besnijdenis. Het gaat hier dus met om zeer openlijk activisme (daarvan zegt Meneer dat dat gevaarlijk zou zijn geweest en wellicht de aandacht van de veiligheidsdienst zou hebben getrokken), maar individuele consultaties waarbij hij en de dokter op de negatieve consequenties van besnijdenis wezen. Dit verklaart dus ook waarom Meneer niet op de hoogte is van Soedanese activisten en campagnes rondom besnijdenis - daar hield hij zich immers niet mee bezig. Overigens zegt hij wel in 2011 of 2012 ondervraagd (maar niet gearresteerd) te zijn geweest door iemand van de veiligheidsdienst over zijn werk als verpleger, en dat hij naar aanleiding van dit gesprek besloot om zijn activiteiten als verpleger te stoppen.

Meneer zegt dat de tolk die aanwezig was bij zijn gehoor op het CGVS een ander dialect sprak (en niet vloeiend Arabisch sprak), en dat ze elkaar maar moeilijk konden verstaan. Hij zegt hierover niet meteen iets gemeld te hebben tegenover het CGVS, omdat hij niet wist dat dit een mogelijkheid was, en hij zich onder druk voelde om met het gehoor door te gaan. Hij benadrukt nogmaals: In 2013 werd hij gearresteerd bij een protest. Daarop werd hij een week vastgehouden door General Security. Na zijn vrijlating moest hij een week lang elke dag zich komen melden bij General Security (dit is wellicht waarom het CGVS een periode van twee weken noemt). Vervolgens moest hij zich wekelijks daar melden. Meneer vreest dat na een eventuele terugkeer een andere veiligheidsdienst, de Security and Intelligence Service, hem zal doden, te meer aangezien hij nu lange tijd in het buitenland heeft doorgebracht. Meneer heeft videobeelden van een interview (in het Arabisch) met een voormalig soldaat van deze veiligheidsdienst die zelf heeft moeten vluchten, en in het interview bevestigt dat de dienst protestanten (min of meer willekeurig) doodt.

Het CGVS zegt in de beslissing ook dat in het medische attest dat Meneer heeft aangeleverd niets vermeld wordt over de schotwond in zijn been, welke hij opliep bij zijn arrestatie in 2013. Ik heb reeds onze medische dienst gecontacteerd om een nieuw attest aan te leveren met betrekking tot zijn littekens, en zal u hiervan op de hoogte houden.

Het CGVS gaat ook uitgebreid in op het feit dat Meneer weinig informatie kan verschaffen over de locatie van het General Security kantoor waar hij werd vastgehouden en nadien zich heeft moeten melden. Hoewel hij hiervan geen precies adres heeft, kan hij wel de volgende beschrijving geven: "The Southern Security Office of the General Command of the Armed Forces is located north of the Airport of Khartoum and the command (military base) and east of St. Francis School and Commonwealth Cemetery."

Ten slotte zegt hij me dat de demonstratie waaraan hij deelnam in september 2013 plaatsvond in de buurt van de University of Khartoum, rond de kruising van Aqaser Street en Algama Street."

Het verzoekschrift meent dat er op basis van de objectieve beschikbare informatie en de coherente verklaringen van verzoeker genoeg elementen zijn om zijn vrees voor vervolgingen aannemelijk te beschouwen, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel. Verzoeker verwijst dienaangaande naar rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en naar de proceduregids van UNHCR.

Verzoeker haalt artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet aan. Hij stelt dat hij een oprechte inspanning geleverd heeft om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en te staven. Hij meent dat hem het voordeel van twijfel moet verleend worden en dat er voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen zijn. Inderdaad, zijn verklaringen zijn eenduidig, van goede trouw en komen overeen met de beschikbare informatie. Ze zijn spontaan en duiden een persoonlijke ervaringen aan. Zijn verklaringen bevestigen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft ten aanzien van Soedan.

Het verzoekschrift betoogt dat verzoekers verklaringen bevestigen dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in Soedan:

"- Gegronde vrees:

Verzoeker heeft erg problemen gehad met de overheid omdat hij heeft aan protesten deelgenomen. Hij werd beschuldigd mensen aan te zetten tót protesten.

Hij vreest nu naar Soedan terug te keren.

- Voor vervolging :

Als hij keert naar Soedan terug; hij zal opnieuw gearresteerd worden.

- Omwille van het behoren :

Hij is lid van een Facebookgroep van jongeren die hun mening ventileren over het heersende regime in Soedan.”.

Het verzoekschrift concludeert dat verzoeker dus binnen het toepassingsgebied van artikel 1 van de Conventie van Genève valt en dat hij als vluchteling erkend moet worden.

Verzoeker voert een schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker citeert pagina 66 van “*60 ans de la Convention de Genève*”.

Het verzoekschrift haalt aan dat verweerder niet betwist dat verzoeker de Soedanese nationaliteit bezit.

Verzoeker verwijst naar “*Arrest nr. X van 17 juli 2017*” en naar “*CCE n° X du 26 september 2017*”. Hij stelt dat, gezien “*op het eerste gezicht nog onvoldoende onderzoek werd gevoerd naar het actueel risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van EVRM ten aanzien van Soedan, terwijl artikel 3 van het EVRM een zorgvuldig onderzoek vereist, lijkt de verzoekende partij bijgevolg in deze fase van het geding een verdedigbare grief gegrond op artikel 3 van het EVRM te hebben.*”.

Verzoeker stelt dat hij aldus onmogelijk kan terugkeren naar Soedan.

In hoofdorde wordt gevraagd verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen; in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen; in meest ondergeschikte orde verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Stukken

Bij aanvullende nota van 16 februari 2018 voegt verweerder de COI Focus “*Soedan. Risico bij terugkeer*” van 6 februari 2018.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Soedan omwille van problemen met de autoriteiten.

De Raad hecht echter geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker, niet aan zijn deelname aan een geëngageerde facebookgroep, noch aan de gevolgen hiervan, gezien hij incoherente en ongelooftwaardige verklaringen aflegde over verschillende aspecten van zijn asielrelaas.

2.4.2. Verzoeker maakt geen activistisch profiel aannemelijk waardoor hij bij terugkeer naar Soedan negatief in de aandacht van de Soedanese veiligheidsdiensten zou staan. Verzoeker stelt dat hij lid is van een Facebookgroep van jongeren, die hun mening uiten over de situatie in Soedan. Vooreerst is verzoeker een man van meer dan 40 jaar en geen jongere, noch student. Hij heeft ook geen enkel politiek verleden, noch kan blijken dat hij over de jaren in het bijzonder sociaal geëngageerd is. Zo verklaarde hij voor zijn beweerde deelname aan de manifestatie in september 2013 geen politiek getinte activiteiten te hebben uitgeoefend (CGVS-verslag, p. 10, p. 24-25). Zijn louter beweerde lidmaatschap van een facebooknetwerk, kan niet beschouwd worden als politiek activisme. Verzoeker kan dit netwerk zelfs niet toelichten. Hij verklaarde immers niet te weten of deze Facebookgroep gelinkt is aan een politieke beweging (CGVS-verslag, p. 7) en stelde voorts zelf niets in deze groep gepost te hebben (CGVS-verslag, p. 10). Bovendien verklaarde verzoeker dat hij zelfs geen toegang had tot deze Facebookpagina (*"Eerlijk ik kan niet op die pagina gaan"*, CGVS-verslag, p. 10). Aangezien verzoeker geen politieke activiteiten aantoont, noch lid te zijn laat staan actief te zijn bij de facebookgroep en hebben zijn daaruit volgende politieke problemen dan ook geen grond. Dit wordt bevestigd door verzoekers lacunaire verklaringen over zijn aangevoerde sociaal-politieke protesten, als uit zijn tegenstrijdige verklaringen over de daaropvolgende vermeende detenties.

2.4.3. Verzoeker legde slechts algemene en ondoorleefde verklaringen af over de dag van de manifestatie en zijn daaropvolgende arrestatie (*"Waar was u toen u werd gearresteerd?"*, *"In centrum van Khartoum, er waren vrienden, we zijn gearresteerd, ik was in smalle straten gearresteerd"*, *"Waar was u juist gearresteerd?"*, *"In centrum van Khartoum"*, *"U vertelt over vrienden die ook zijn gearresteerd over wie heeft u het?"*, *"Eh?"*, *"U vertelt over vrienden die ook zijn gearresteerd over wie heeft u het??"*, *"Nee dat zei ik niet. Ik was in straatjes gearresteerd"*, *"kan u me wat mer vertellen over het verloop van de dag waarop u werd gearresteerd?"*, *"Nadat ik was gearresteerd werd ik meegenomen"*, *"Ik wil dat u me over die dag vertelt, hoe is die voor u verlopen, vanaf begin van die dag?"*, *"Het was 26e/09"*, CGVS-verslag, p. 28). Tevens bleek verzoeker niet op de hoogte van het verdere verloop van de manifestaties na zijn beweerde arrestatie (*"En wat werd gezegd hoe lang hebben die manifestaties geduurd?"*, *"Ik weet niet. Ik was iemand die bijna vermoord was. Ik denk niet dat het lang heeft geduurd. Nadat ze uiteen waren gejaagd denk ik niet dat er manifestaties waren, maar ik weet niet wanneer gestopt."*, *"Heeft u weet of er bekende mensen waren opgepakt bij die manifestatie van sept 213?"*, *"Weet ik niet. Ik hoorde wel dat er politici waren maar ik weet niet wie. Ik hoorde enkel"*, *"Waar werd u vastgehouden die 2 weken?"*, *"Dat was eh... dat was ik denk in gebouw van veiligheidsdienst"*, CGVS-verslag, p. 29).

2.4.4. Verzoekers argument in het verzoekschrift dat er in Soedan nauwelijks adressen gebruikt worden betreft slechts een blote bewering. Bovendien staat in het verzoekschrift te lezen: *"Ten slotte zegt hij me dat de demonstratie waaraan hij deelnam in september 2013 plaatsvond in de buurt van de University of Khartoum, rond de kruising van Aqaser street en Algama Street."* Hieruit blijkt dat er wel degelijk straatnamen zijn in Soedan en dat verzoeker ermee bekend is. Hoe dan ook kan dan verwacht worden dat verzoeker naar zijn eigen vermogen zou beschrijven waar het bureau waar hij zich diende aan te melden, zich bevond. Verzoeker bleef hiertoe met zijn vage verklaringen echter in gebreke.

2.4.5. Ook het gegeven dat verzoeker niet op de hoogte is van de aanleiding van de protesten in april 2016 ondergraaft zijn beweerde deelname daaraan nu minstens kan verwacht worden dat hij weet waarom hij manifesteert. Zo verklaarde verzoeker dat deze manifestatie plaatsvond omwille van de onvrede over de beslissing van de overheid om brandstofsubsidies af te schaffen (CGVS-verslag, p. 32-34), terwijl uit de informatie in het administratief dossier nergens blijkt dat dit de aanleiding was voor de protesten. Daarentegen blijkt dat het voornamelijk om studentenprotesten ging naar aanleiding van de dood van een student en het sluiten van verschillende faculteiten (The Guardian *"Sudan student killing sparks wave of protests"* van 22 april 2016; AJE News *"Student protest at Sudan's oldest University"* van 15 april 2016; Sudan Tribune *"University student killed by government supporters"* van 27 april 2016; The Washington Post *"Hundreds protest student's killing in Khartoum"* van 28 april 2016). In het licht van verzoekers eerdere (vermeende) arrestatie omwille van deelname aan een manifestatie, is het geenszins aannemelijk dat verzoeker zou meelopen in protesten zonder op de hoogte te zijn van het doel van deze protesten.

2.4.6. In het verzoekschrift wordt nog betoogd dat, hoewel de aanleiding voor de protestactie in april 2016 de dood van een student betrof, verzoeker zelf om andere redenen meeliep.

Dergelijke argumentering houdt geen steek. De Raad ziet niet in hoe verzoekers protest tegen het opheffen van subsidies kan worden kenbaar gemaakt via studentenmanifestaties omwille van de dood van een student. Hoe dan ook kan redelijkerwijs worden aangenomen dat verzoeker, indien hij meeliep in de manifestatie, de werkelijke reden van deze protesten zou te weten gekomen zijn door slogans en spandoeken, minstens hierover gehoord zou hebben van zijn mede-manifestanten.

2.4.7. Voorgaande vaststellingen ontkrachten slechts verzoekers betrokkenheid bij deze manifestaties, alsook zijn vermeende detentie omwille van zijn deelname hieraan. Zo verklaarde verzoeker over zijn eerste detentie bij de DVZ en in eerste instantie ook bij het CGVS dat hij in september 2013 gedurende één week werd vastgehouden (vragenlijst CGVS, punt 3.1; gehoorverslag van het CGVS van 29 mei 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 23), maar gaf hij verder in het gehoor bij het CGVS aan dat hij twee weken werd vastgehouden ("*Een week, neen 2 weken*", CGVS-verslag, p. 29). Ook over zijn aanmeldingsplicht zijn verzoekers verklaringen incoherent. Zo gaf hij op de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat hij zich tot april 2016 dagelijks moest melden (vragenlijst CGVS, punt 3.1), terwijl hij bij de commissaris-generaal verklaarde dat hij zich na zijn eerste arrestatie twee weken lang dagelijks, en daarna wekelijks, diende te melden (CGVS-verslag, p. 23). Bovendien legde verzoeker slechts vage verklaringen af over de locatie van het bureau waar hij zich diende aan te melden (CGVS-verslag, p. 31). Verder stelde verzoeker over zijn tweede detentie bij de DVZ dat hij toen een familielid had gesproken en dat deze bovendien een belangrijke rol had gespeeld in zijn vrijlating (vragenlijst CGVS, punt 3.1), terwijl hij bij het CGVS verklaarde niemand te hebben gesproken (CGVS-verslag, p. 36). Dergelijke incoherente verklaringen over eenvoudige zaken, die overigens tot de kern van zijn asielrelaas behoren, tonen aan dat verzoekers verklaringen over zijn beweerde detenties niet op waar gebeurde ervaringen berusten.

2.4.8. Waar verzoeker in het verzoekschrift ontkent te hebben gezegd dat hij twee weken werd vastgehouden, zich niet herinnert te hebben aangegeven dat de aanmeldingsplicht wekelijks gebeurde en stelt dat hij in beide interviews heeft gesproken over het familielid, gaat verzoeker eraan voorbij dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen grondslag vinden in het administratief dossier en geen ruimte laten voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. Het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen in het verzoekschrift en louter bevestigen van één van de uiteenlopende versies van het asielrelaas volstaat geenszins om de vastgestelde incoherenties te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

2.4.9. Tevens stelde hij in België geen politieke activiteiten te hebben ontwikkeld (CGVS-verslag, p. 7). Waar in het verzoekschrift wordt betoogd dat niet alleen vooraanstaande activisten problemen kennen met de autoriteiten, maar dat eenieder die meedoet aan protestacties een mogelijk doelwit is, herhaalt de Raad dat verzoeker geen activisme aantoonde. Bovendien toont verzoeker met geen enkel objectief element aan dat de Soedanese autoriteiten personen met een niet-activistisch profiel als dat van verzoeker viseren. De bewering in het verzoekschrift dat verzoeker wel degelijk meerdere malen gepost heeft in de activistische Facebookgroep staat haaks op verzoekers verklaringen hierover, welke hierboven werden uiteengezet. Opnieuw betreft dit een blote bewering die verzoeker overigens gemakkelijk kan aantonen aan de hand van de door hem beweerde 'posts'. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker zijn vermeende 'posts' niet neerlegt.

2.4.10. Verzoeker voert in het verzoekschrift nog aan dat een andere veiligheidsdienst, de Security and Intelligence Service, hem na eventuele terugkeer zou doden, temeer hij lange tijd in het buitenland heeft doorgebracht. Verzoeker voegt eraan toe dat hij videobeelden heeft gezien, waarin een soldaat bevestigt dat deze dienst protestanten min of meer willekeurig doodt. De Raad kan andermaal slechts vaststellen dat dit louter losse beweringen betreffen die verzoeker pas voor het eerst vermeldt in zijn verzoekschrift en nalaat dit enigszins uit te werken.

2.4.11. De Raad stelt voorts vast dat verzoeker inzake zijn voorgehouden betrokkenheid als verpleger in de strijd tegen vrouwenbesnijdenis, opnieuw blijft steken bij boude beweringen.

2.4.12. Verzoeker maakt immers niet in het minst aannemelijk als verpleger te hebben geijverd tegen besnijdenis. Verzoeker verklaarde immers dat hij geen enkele opleiding over verpleegkunde heeft gevolgd en slaagde er niet in toe te lichten hoe hij deze job dan verkregen had (CGVS-verslag, p. 20-22). Het is dan ook geheel ongeloofwaardig dat verzoeker zonder de vereiste competenties aan de slag kon gaan als verpleger. Daarenboven vermeldde hij in zijn taakbeschrijving als verpleger geen activiteiten rond besnijdenis (CGVS-verslag, p. 20-21, p. 37). Hij bleek zelfs niet op de hoogte te zijn van de campagnes die in Soedan tegen de praktijk van besnijdenis worden gevoerd (CGVS-verslag, p. 38).

De loutere bewering in het verzoekschrift, dat er voor assisterende functies in de medische sector in Soedan geen medische kwalificaties vereist zijn, wordt niet objectief aangetoond en kan derhalve niet worden aangenomen. De uitleg, dat verzoeker assisteerde in individuele consultaties en daarom niet op de hoogte was van campagnes rond besnijdenis, kan evenmin overtuigen. Indien verzoeker zich bezighield met de strijd tegen besnijdenis, dan kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij op de hoogte is van de algemene ontwikkelingen binnen zijn werkgebied. De Raad hecht aldus geen geloof aan verzoekers beweerde betrokkenheid bij de bestrijding van besnijdenis in Soedan, laat staan in de hoedanigheid van verpleegkundige.

2.4.13. Hoe dan ook slaagde verzoeker er niet in aannemelijk te maken dat hij enige problemen zou hebben gekend omwille van zijn beweerde activiteiten. Zo stelde hij slechts actief te zijn geweest als verpleger in 2010 en 2011 (CGVS-verslag, p. 20), terwijl hij pas in 2016 uit Soedan is vertrokken. Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat hij in 2011 of 2012 ondervraagd is over zijn werk als verpleger. Het gegeven dat verzoeker dit niet eerder gedurende zijn asielprocedure heeft aangehaald, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze bewering. Immers, verzoeker had meerdere malen de kans om over deze gebeurtenis, die overigens tot de kern van zijn asielmotieven behoort, te vertellen. Wanneer verzoeker werd gevraagd waarom de arrestatie van de dokter, waarmee hij samenwerkte, enige weerslag zou hebben op hem, gaf verzoeker slechts aan dat hij toch aan het werk was met hem, zonder concrete en persoonlijke gevolgen aan te halen (CGVS-verslag, p. 37). Verzoeker betreft dit gegeven evenmin wanneer hij de kans krijgt een uiteenzetting te geven over zijn redenen van vervolging. Wanneer verzoeker uitdrukkelijk wordt gevraagd of er nog andere redenen zijn waardoor hij vervolging zou kunnen vrezen bij een terugkeer naar Soedan, verwijst hij slechts naar zijn betrokkenheid bij de manifestaties van september 2013 en april 2016 (CGVS-verslag, p. 23). Aldus kan slechts vastgesteld worden dat de bewering, dat verzoeker ondervraagd werd over zijn werk als verpleger, na reflectie tot stand gekomen is, na kennisname van de bestreden beslissing. De Raad kan deze loutere bewering dan ook niet aannemen.

Verzoeker haalt doorheen de asielprocedure geen enkel concreet persoonlijk probleem aan ten gevolge van zijn beweerde hoedanigheid van verpleger die tegen vrouwenbesnijdenis strijdt. Bovendien stelde verzoeker dat hij bij zijn beweerde arrestatie enkel werd gevraagd naar zijn lidmaatschap van politieke partijen en dat hem verweten werd een communist te zijn, maar niet dat hem gevraagd werd naar zijn beweerde rol in de strijd tegen besnijdenis (CGVS-verslag, p. 30-31). Nog daargelaten dat verzoeker niet aantoonde opgekomen te zijn tegen vrouwenbesnijdenis, kan de Raad ook niet inzien waarom verzoeker, in geval van terugkeer, hierom gevisieerd zou worden.

2.4.14. Wat de tolk bij het gehoor bij de commissaris-generaal betreft dient te worden vastgesteld dat ter verhoor aan verzoeker uitdrukkelijk werd gevraagd of hij de tolk begreep en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden. Hij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken, maar heeft naar aanleiding van het verhoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen tolk en hemzelf. Pas in het verzoekschrift wordt voor het eerst een opmerking gemaakt. Verzoeker licht bovendien niet toe door welke concrete elementen er eventueel een misverstand zou gerezen zijn. Zijn opmerking in het verzoekschrift is dus niet enkel laattijdig maar bovendien niet op concrete wijze gemotiveerd is. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat er problemen waren met de tolk.

2.4.15. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aanhaalt, gaat hij eraan voorbij dat de rechtspraak van de Raad geen precedentenwerking heeft.

Tevens dient te worden opgemerkt dat de proceduregids van UNHCR, hoewel deze waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat.

2.4.16. De door verzoeker bij de commissaris-generaal neergelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielaansluiting niet herstellen.

Wat betreft het medisch attest, dat verzoeker voorlegt ter bewijs van zijn verwonding bij zijn arrestatie, merkt de Raad op dat in dit attest nergens sprake is van enig overblijfsel van een schotwonde. Dergelijke vaststellingen doen afbreuk aan verzoekers beweringen dat hij geopereerd werd aan gebroken bot dat was veroorzaakt door een kogel bij zijn arrestatie (CGVS-verslag, p. 24).

Hoe dan ook is een medisch attest geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin verzoeker zijn verwondingen opliep.

Verzoekers schoolattesten tonen hoogstens aan dat hij secundair onderwijs heeft genoten en een opleiding in computerwetenschappen heeft gevolgd aan de open universiteit. Deze gegevens hebben echter geen betrekking op verzoekers asielrelaas.

2.4.17. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van gefabriceerde *post factum* verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.4.18. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat het in het verzoekschrift aangehaalde arrest van het EHRM ("*A.I. t. Zwitserland*" van 30 mei 2017) stelt dat de gedwongen terugkeer van een Soedanese asielzoeker, een Peul uit het zuidoosten van Soedan die zowel in Darfur als in Zwitserland politieke oppositie voerde, de artikelen 2 en 3 van het EVRM schendt. De Raad ziet echter niet in hoe dergelijke zaak van toepassing kan zijn op verzoekers situatie. Verzoeker is een Arabier uit Khartoum met een lange professionele loopbaan en zonder politiek profiel.

2.5.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.3. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien april tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK